

Uchwała Nr X/...../2019
Rady Miasta Malborka
z dnia 31 maja 2019 roku

w sprawie nadania tytułu „Zasłużony dla Miasta Malborka”.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. Poz. 506) oraz Uchwały Nr VII/68/11 Rady Miasta Malborka z dnia 20 kwietnia 2011 r. w sprawie trybu i procedury nadawania tytułu „Zasłużony dla Miasta Malborka” – uchwała się, co następuje:

§ 1

Najstarszej organizacji pozarządowej działającej na terenie powiatu malborskiego, za dotychczasowe zasługi i osiągnięcia w budowanie dorobku naszego miasta oraz wspieranie wychowania dzieci i młodzieży zgodnie z harcerskimi wartościami, takimi jak: patriotyzm, braterstwo, przyjaźń, służba, wiara, praca, sprawiedliwość, wolność i pokój.

Rada Miasta Malborka nadaje

Hufcowi Związku Harcerstwa Polskiego w Malborku
tytuł
„Zasłużony dla Miasta Malborka”

§ 2

Tytuł zostanie wręczony na uroczystej sesji Rady Miasta

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu

§ 4

Wykonanie powierza się przewodniczącemu Rady Miasta Malborka

Przewodniczący
Rady Miasta Malborka

Paweł Dziwosz

Pod względem
formalno-prawnym
nie budzi zastrzeżeń

RADCA PRAWNY
Urzędu Miasta Malborka

Bożena Młynarczyk
(Nr rej. GD. E. 114)

Laudacja

Związek Harcerstwa Polskiego w Malborku jest najstarszą organizacją pozarządową na terenie naszego miasta i powiatu malborskiego. Już na przełomie maja i czerwca 1945 roku powstały samorzutnie harcerskie drużyny skupiające starszą młodzież, która pod kierunkiem nauczycieli i rodziców, przygotowywała się do podjęcia nauki szkolnej i adaptacji obiektu przy ul. 17 Marca i uczestniczyła w kursach przygotowawczych, by we wrześniu 1945 roku podjąć naukę w Gimnazjum i Liceum im. H. Sienkiewicza. W podobnych warunkach działała młodzież dwóch pierwszych szkół podstawowych: nr 1 i 2. Zgodnie z zasadami malborskie harcerstwo działało w dwóch strukturach: Hufca Męskiego i Żeńskiego.

Od zarania malborscy harcerze włączyli się w realizację programu ustalonego jeszcze w okresie okupacji przez „Szare Szeregi“ ZHP „Dziś-Jutro- Pojutrze“ , realizując trzeci człon „Pojutrze“ pod hasłem ustalonym przez władze harcerskie „Harcerska Służba Polsce“. Przejawiało się to m.in. wcześniej wspomnianym przygotowaniem obiektów szkolnych. Jednym z przykładów na udział harcerstwa malborskiego w budowaniu powojennej rzeczywistości, w pierwszych latach trudnej i niepewnej, był odzew na apel pierwszego starosty malborskiego Augustyna Szpregi, zabezpieczenia znajdujących się w gruzach malborskiego zamku woluminów i ocalałych eksponatów. Była to trudna i niebezpieczna praca z uwagi na ogromne pozostałości niewybuchów w zrujnowanej wojną twierdzy. Z tego zadania starsi harcerze z Gimnazjum i Liceum wywiązali się znakomicie.

Oczywiście, że głównym zadaniem harcerstwa w tym czasie były działania programowe i solidna nauka szkolna, której przez lata młodzież polska była pozbawiona. Ale w dalszym ciągu nie brakowało harcerstwu zaangażowania społecznego. Należy stwierdzić, że w tej dziedzinie malborskie harcerstwo okazało się pionierskie. Łatwiej było młodzieży w ławce szkolnej znaleźć wspólny język, niż dorosłym, których na te ziemie rzucił los z różnych stron kraju. Młodzi byli wzorcem dla swoich rodziców we wspólnym działaniu. W tych warunkach malborskie harcerstwo działało do roku 1950, kiedy to ZHP zostało w kraju zlikwidowane a zastąpione pro-pionierską organizacją OH. Spowodowało to odejście wielu działaczy harcerskich z organizacji. Część oddała się studiowaniu, część pracy zawodowej, nieliczni pracy z młodzieżą. W tym czasie w Malborku nastąpił krótki epizod konspiracyjnej pracy harcerskiej Tajnej Organizacji „Orzeł“, zakończony procesem i więzieniem nielicznych członków. Rok 1956, to odnowa ZHP w jego przedwojennej symbolice i programie. Następuje spontaniczny rozwój i systematyczna rozbudowa Hufca ZHP , już koedukacyjnego. Powracają „starzy“ i dołączają „młodzi“ instruktorzy a harcerstwo cieszy się sympatią malborskiego społeczeństwa, czego dowodem jest już jesienią 1957 roku ufundowanie sztandaru dla Hufca. Harcerstwo malborskie rozszerza się i obejmuje swoim zasięgiem teren wiejski z takimi ośrodkami jak Nowy Staw, Stare Pole i pozostałe gminy. Rozszerza się oferta programowa malborskiego harcerstwa. Tworzone są szczepy harcerskie a liczba harcerzy rosła z 2,5 w latach 70-tych. do 3 tyś.

W latach 80-tych. Harcerze malborscy przy wsparciu władz i malborskich przedsiębiorstw w latach 80-tych. rozbudowali Obozową Bazę Letnią w Papierni koło Lipusza, gdzie corocznie w świetnych warunkach odpoczywała latem malborska młodzież harcerska, realizując równocześnie program harcerski i współpracując z zaprzyjaźnionym Nadleśnictwem Lipusz. Obraz malborskiego Hufca nie byłby pełen bez wskazania na niezaprzeczone sukcesy Hufca w wielu dziedzinach harcerskiego życia. Rozwój i osiągnięcia malborskiego harcerstwa nie byłyby możliwe bez zaangażowania w pracę harcerską setek doświadczonych i oddanych harcerstwu instruktorów.

Do wiodących struktur malborskiego harcerstwa w latach 1957-61 należał ruch zachowy, dzięki któremu Hufiec zyskał „narybek“ do dalszej swojej działalności.

Natomiast do czołówki harcerskich drużyn w kraju należał w latach 1958-1990 malborski „Nieprzetarty Szlak“, którego instruktorzy pełnili odpowiedzialne funkcje we władzach ruchu a 19 WDH należała do czołówki w kraju. Największe sukcesy w skali kraju uzyskało malborskie żeglarstwo liczące pięć drużyn wodnych, z których 1 Żeglarska Drużna Harcerska im. Krzysztofa Arciszewskiego przez ponad 30 lat należała do grona najlepszych drużyn wodnych i żeglarskich. Malborskie drużyny żeglarskie uczestniczyły w licznych rejsach krajowych i zagranicznych, m.in. na „Zawiszy Czarnym“ i „Pogorii“, poszerzając tym swoje żeglarskie kwalifikacje.

Przez cały okres swojej działalności malborski Hufiec cechowała solidna, przemyślana praca programowo-wychowawcza, ukierunkowana na wychowanie młodego pokolenia harcerzy i harcerek w duchu służby na rzecz środowiska i Ojczyzny. Ta działalność spowodowała, że malborskie harcerstwo dobrze zapisało się w powojennej historii regionu a jego członkowie w pamięci mieszkańców. Wielu z nich pełniło różne odpowiedzialne funkcje w administracji, szkolnictwie i innych dziedzinach życia. Potwierdzeniem tego jest fakt, że pięciu instruktorów malborskiego Hufca ZHP zostało uhonorowanych zaszczytnym Tytułem „Zasłużony dla Miasta Malborka“. Wielu harcerzy pierwszych lat powojennych oraz późniejszego okresu, opuszczając rodzinny Malbork, w różnych stronach kraju, swoimi kwalifikacjami i wiedzą służyli i służą Ojczyźnie.

Aktualnie malborski Hufiec ZHP jest poważnym i odpowiedzialnym partnerem dla władz samorządowych w działaniach na rzecz rozwoju naszej małej ojczyzny.

Kapituła jest przekonana, że malborski Hufiec ZHP za swoją długoletnią aktywność i dokonania w pełni zasłużył na wyróżnienie go tytułem „Zasłużony dla Miasta Malborka“.

Kanclerz Kapituły tytułu
„Zasłużony dla Miasta Malborka”
Andrzej Panek

